

www.gofin.pl

2015 POMOCNIKI RACHUNKOWOŚCI

Dodatek specjalny do Zeszytów Metodycznych Rachunkowości

RACHUNKOWOŚĆ W FIRMIE OSOBY FIZYCZNEJ

I. ORGANIZACJA RACHUNKOWOŚCI I OBOWIĄZKI

SPRAWOZDAWCZE..... str. 2

1. Jak ustalić politykę rachunkowości firmy osoby fizycznej i kto powinien ją opracować? str. 2
2. Z jakich uproszczeń w rachunkowości mogą korzystać osoby fizyczne prowadzące księgi rachunkowe? str. 3
3. Jakie obowiązki sprawozdawcze ciążyą na firmie osoby fizycznej prowadzącej księgi rachunkowe?..... str. 4
 - 3.1. Zamknięcie roku str. 4
 - 3.2. Elementy sprawozdania finansowego str. 5
 - 3.3. Zatwierdzenie sprawozdania finansowego..... str. 5
 - 3.4. Złożenie sprawozdania finansowego do odpowiednich organów str. 6

II. EWIDENCJA WYBRANYCH OPERACJI W KSIĘGACH

PRZEDSIĘBIORSTWA OSOBY FIZYCZNEJ str. 6

1. Charakterystyka rozrachunków z właścicielem str. 6
2. Zaliczki na podatek dochodowy właściciela płacone z firmowego rachunku bankowego str. 8
3. Ujęcie składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne właściciela w księgach rachunkowych firmy osoby fizycznej str. 9
4. Zaliczki na poczet zysku wypłacone właścicielowi w trakcie roku obrotowego..... str. 11
5. Rozliczenie wyniku finansowego w przedsiębiorstwie osoby fizycznej str. 11
6. Refundacja kosztów na utworzenie miejsca pracy dla bezrobotnego w firmie osoby fizycznej str. 13

I. ORGANIZACJA RACHUNKOWOŚCI I OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE

1. Jak ustalić politykę rachunkowości firmy osoby fizycznej i kto powinien ją opracować?

Jednostki, wobec których stosuje się przepisy ustawy o rachunkowości, zostały określone w art. 2 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Wśród tych jednostek ustawa wymienia również osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 1.200.000 euro. Ponadto osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą mogą stosować zasady rachunkowości określone ustawą na zasadzie dobrowolności (pod warunkiem wcześniejszego zawiadomienia o tym urzędu skarbowego), nawet jeśli nie osiągnęły limitu podanego powyżej (por. art. 2 ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 2 ww. ustawy).

Limit zawierający się w tych przepisach przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez NBP, na dzień 30 września roku poprzedzającego rok podatkowy (limit przychodów za 2014 r., osiągnięcie którego decydowało o prowadzeniu ksiąg rachunkowych od 1 stycznia 2015 r., wynosi: $1.200.000 \text{ euro} \times 4,1755 \text{ euro} = 5.010.600 \text{ zł}$).

Przykład

Osoba fizyczna prowadząca do końca 2014 r. podatkową księgę przychodów i rozchodów, która zobowiązana była od 2015 r. do prowadzenia ksiąg rachunkowych, powinna otworzyć je na dzień 1 stycznia 2015 r. (najpóźniej do 15 stycznia 2015 r.) oraz utworzyć własną politykę rachunkowości.

Jednostki kontynuujące swoją działalność powinny już posiadać własną politykę rachunkowości i w miarę potrzeby ją aktualizować. W świetle art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości, dokumentacja opisująca przyjęte przez jednostkę zasady (politykę) rachunkowości powinna być sporządzona w języku polskim i zawierać w szczególności:

- określenie roku obrotowego i wchodzących w jego skład okresów sprawozdawczych (osoba fizyczna nie ma możliwości wyboru roku obrotowego – jej rok obrotowy będzie zawsze zgodny z kalendarzowym),
- sposób prowadzenia ksiąg rachunkowych,
- system służący ochronie danych i ich zbiorów,
- metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego.

W jednostkach osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą przyjęte zasady (politykę) rachunkowości wprowadza się w formie zarządzenia wydanego przez właściciela jednostki. Zasadniczo osobą odpowiedzialną za wydanie tej dokumentacji i jej aktualizację jest kierownik jednostki, przy czym przy jej tworzeniu zazwyczaj korzysta z pomocy i udziału pracowników księgowości. Rola kierownika jednostki, który w tym przypadku jest również właścicielem firmy, polega raczej na podjęciu kluczowych decyzji dla jednostki i nadzorowaniu prac nad tą dokumentacją.

W swojej polityce rachunkowości jednostka powinna ustalić i opisać między innymi:

- wybrany wariant sporządzania rachunku zysków i strat,
- stosowany model rachunku kosztów,
- zasady amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wraz z określeniem stawek amortyzacyjnych wynikających z okresu ekonomicznej ich użyteczności,

- kryteria zaliczania środków trwałych do tzw. „niskocennych”, które będą amortyzowane w momencie ich wydania do użytkowania,
- kryteria zaliczania do materiałów przedmiotów o niskiej wartości, które są używane powyżej roku,
- metody wyceny rozchodu zapasów,
- zasady wyceny inwestycji długoterminowych i krótkoterminowych,
- przyjęte metody rozliczania kosztów i przychodów dotyczących przyszłych okresów sprawozdawczych,
- sposób ustalania na dzień bilansowy stanów zapasów materiałów, towarów oraz produktów gotowych, których wartość odpisano w koszty na dzień ich zakupu lub wytworzenia,
- kryteria ustalania odpisów aktualizujących poszczególne składniki aktywów,
- metody tworzenia rezerw.

2. Z jakich uproszczeń w rachunkowości mogą korzystać osoby fizyczne prowadzące księgi rachunkowe?

Na stosowanie pewnych uproszczeń w ramach przyjętych przez jednostkę zasad rachunkowości zezwala art. 4 ust. 4 ustawy o rachunkowości, pod warunkiem, że nie wpłynie to negatywnie na rzetelne i jasne przedstawienie sytuacji finansowej i majątkowej oraz wyniku finansowego tej jednostki. Każda jednostka, w tym również przedsiębiorstwo osoby fizycznej, dokonując wyboru przewidzianych w ustawie o rachunkowości uproszczeń powinna kierować się zasadą istotności. Zasada ta – opisana w art. 8 ust. 1 ustawy o rachunkowości – zobowiązuje jednostkę do wyodrębnienia w jej księgach rachunkowych wszystkich zdarzeń istotnych do oceny sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego, przy zachowaniu zasady ostrożności, o której mowa w art. 7 ustawy o rachunkowości. Uproszczenia przyjęte przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą w ramach rozwiązań dopuszczonych ustawą o rachunkowości mogą dotyczyć różnych zagadnień oraz różnych etapów działalności. Mogą to być między innymi uproszczenia polegające na:

- odnoszeniu wartości niskocennych składników majątku spełniających definicję środków trwałych bezpośrednio w koszty w momencie przekazania do używania lub dokonaniu jednorazowego odpisu amortyzacyjnego tych składników,
- stosowaniu dla celów bilansowych podatkowych metod i stawek amortyzacji,
- wycenie materiałów i towarów w cenach zakupu,
- wycenie produkcji w toku w wysokości bezpośrednich kosztów wytwarzania lub tylko materiałów bezpośrednich bądź niewycenianiu jej w ogóle,
- odpisywaniu w koszty wartości materiałów i towarów na dzień ich zakupu lub produktów w momencie ich wytworzenia,
- kwalifikowaniu umów leasingu według zasad określonych w przepisach podatkowych, wycenie instrumentów finansowych tylko według ustawy o rachunkowości, braku obowiązku ustalania normalnego poziomu wykorzystania zdolności produkcyjnych – w jednostkach nieobjętych obowiązkiem badania sprawozdania finansowego.

Zapisy dotyczące przyjęcia takich uproszczeń przez jednostkę powinny się znaleźć w dokumentacji opisującej zasady (politykę) rachunkowości tej jednostki.

Przypominamy również, że z dniem 5 września 2014 r. weszły w życie zmienione przepisy ustawy o rachunkowości, wprowadzające przede wszystkim pojęcie jednostek mikro oraz uproszczenia w zakresie sporządzania sprawozdań finansowych przez te jednostki. Dodatkowo wprowadzono zakaz stosowania przez jednostki mikro wyceny aktywów i pasywów w wartości godziwej i skorygowanej cenie nabycia (zob. art. 28a ustawy o rachunkowości).

Na podstawie art. 3 ust. 1a pkt 3 i 4 ustawy o rachunkowości przedsiębiorstwa osób fizycznych prowadzące księgi rachunkowe mogą być jednostkami mikro, jeżeli:

- 1) przychody netto tych jednostek ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych wyniosły równowartość w walucie polskiej nie mniej niż 1.200.000 euro i nie więcej niż 2.000.000 euro za poprzedni rok obrotowy, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą – w roku obrotowym, w którym rozpoczęły działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą, lub
- 2) ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej 1.200.000 euro, ale jednostki te stosują zasady rachunkowości na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy o rachunkowości, tzn. – na zasadzie dobrowolności,

Przy czym zarówno w pierwszym, jak i drugim z ww. przypadków właściciel jednostki musi podjąć decyzję w sprawie sporządzania sprawozdania finansowego z zastosowaniem uproszczeń dla jednostek mikro.

Wyrażone w euro wielkości, o których mowa wyżej, przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez NBP, na dzień 30 września roku poprzedzającego rok obrotowy.

3. Jakie obowiązki sprawozdawcze ciążyą na firmie osoby fizycznej prowadzącej księgi rachunkowe?

3.1. Zamknięcie roku

Rok obrotowy w firmach osób fizycznych prowadzących księgi rachunkowe jest zawsze zgodny z rokiem kalendarzowym. Dniem kończącym rok obrotowy jest 31 grudnia każdego roku kalendarzowego. W związku z tym pierwszy kwartał roku obrotowego (kalendarzowego), tj. styczeń, luty, marzec, to czas intensywnych prac bilansowych związanych z „zamknięciem roku” i sporządzeniem sprawozdania finansowego.

Przypominamy, że księgi rachunkowe zamyka się między innymi na dzień kończący rok obrotowy, tj. dzień bilansowy (art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy o rachunkowości). Równocześnie na ten dzień sporządza się roczne sprawozdanie finansowe, stosując zasady wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego, określone w rozdziale 4 ustawy o rachunkowości (art. 45 ust. 1 ww. ustawy).

Harmonogram prac bilansowych	
Wyjaśnienie, ujęcie i rozliczenie w księgach rachunkowych ujawnionych różnic inwentaryzacyjnych	Nie później niż do 85. dnia po dniu bilansowym
Sporządzenie zestawienia obrotów i sald kont księgi głównej	Nie później niż do 85. dnia po dniu bilansowym
Sporządzenie zestawienia sald wszystkich kont ksiąg pomocniczych	Co najmniej na dzień zamknięcia ksiąg, nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia kończącego rok obrotowy (31 marca)
Zamknięcie księgi rachunkowych na dzień kończący rok obrotowy	Nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia bilansowego (31 marca)
Sporządzenie rocznego sprawozdania finansowego	Nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia bilansowego (31 marca)

3.2. Elementy sprawozdania finansowego

Zakres sprawozdania finansowego osoby fizycznej prowadzącej księgi rachunkowe, niebędącej jednostką mikro, określa załącznik nr 1 do ustawy o rachunkowości. Składa się ono z bilansu, rachunku zysków i strat, informacji dodatkowej, obejmującej wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia. Jeśli sprawozdanie to podlega obowiązkowemu badaniu przez biegłego rewidenta, powinno zawierać dodatkowe elementy, tj. zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym oraz rachunek przepływów pieniężnych.

Natomiast osoba fizyczna spełniająca warunki określone w art. 3 ust. 1a pkt 3 ustawy o rachunkowości dla jednostek mikro, może sporządzić sprawozdanie finansowe w formie uproszczonej według załącznika nr 4 do tej ustawy. Sprawozdanie takie składa się z informacji ogólnych, bilansu, informacji uzupełniającej do bilansu oraz rachunku zysków i strat. Jednostki mikro mogą nie sporządzać zestawienia zmian w kapitale własnym oraz rachunku przepływów pieniężnych. Są także zwolnione ze sporządzania informacji dodatkowej, pod warunkiem że w informacjach uzupełniających do bilansu ujawnią informacje określone w załączniku nr 4 do ustawy o rachunkowości.

Zwracamy uwagę, iż niebędące jednostkami mikro przedsiębiorstwa osób fizycznych mogły sporządzić sprawozdanie finansowe za 2014 r. w formie uproszczonej na podstawie art. 50 ust. 2 ustawy o rachunkowości, jeżeli spełniały określone w tym przepisie warunki. Uproszczenie to polega na tym, że w sprawozdaniu finansowym wykazuje się informacje w zakresie ustalonym w załączniku nr 1 do ustawy o rachunkowości, oznaczone literami i cyframi rzymskimi. Informację dodatkową sporządza się również w odpowiednio uproszczonej formie.

Uwaga: Trwają prace nad kolejną zmianą ustawy o rachunkowości. Projekt z 17 marca 2015 r. ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw zakłada m.in. uchylenie art. 50 ust. 2 ustawy o rachunkowości. Zmiana ta jest konsekwencją wprowadzenia uproszczeń w sprawozdawczości finansowej dla jednostek mikro (załącznik nr 4 do ustawy o rachunkowości) oraz planowanych w ww. projekcie uproszczeń dla jednostek małych (planowany załącznik nr 5). Nowe uproszczenia będą dużo większe niż przewidziane w art. 50 ust. 2. Podważa to zatem sens funkcjonowania w dalszym ciągu tego przepisu.

3.3. Zatwierdzenie sprawozdania finansowego

Roczne sprawozdanie finansowe powinno być zatwierdzone przez organ zatwierdzający. Przypominamy, że według ustawy o rachunkowości (zob. art. 3 ust. 1 pkt 7) organem zatwierdzającym jest organ, który zgodnie z obowiązującymi jednostkę przepisami prawa, statutem, umową lub na mocy prawa własności jest uprawniony do zatwierdzania sprawozdania finansowego jednostki. W przypadku firmy osoby fizycznej przez organ zatwierdzający rozumie się właściciela tej firmy.

Zasadniczo roczne sprawozdanie finansowe podlega zatwierdzeniu nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego (zob. art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości). Dlatego też sprawozdanie finansowe osoby fizycznej, powinno zostać zatwierdzone najpóźniej do 30 czerwca roku następnego. Zatwierdzenie rocznego sprawozdania finansowego powinno nastąpić w formie pisemnej. W przypadku przedsiębiorstw prowadzonych przez osoby fizyczne zatwierdzenie sprawozdania przez właściciela firmy może być dokonane poprzez umieszczenie na wszystkich elementach wchodzących w skład tego sprawozdania finansowego klauzuli „zatwierdzam”, jako oświadczenie woli, wraz z datą zatwierdzenia i podpisem.

3.4. Złożenie sprawozdania finansowego do odpowiednich organów

Osoby fizyczne, jako podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych, zobowiązani są złożyć do urzędu skarbowego zeznanie, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym (zob. art. 45 ust. 1 updof). Podatnicy prowadzący księgi rachunkowe obowiązani do sporządzenia sprawozdania finansowego przekazują do urzędu skarbowego to sprawozdanie w terminie złożenia zeznania (art. 45 ust. 5 updof). Zwracamy uwagę, że w przypadku przedsiębiorstwa osoby fizycznej sprawozdanie finansowe do urzędu skarbowego składa się tylko raz, niezależnie od tego czy zostało zatwierdzone, czy też nie. Ponadto firmy osób fizycznych nie mają obowiązku przekazywania do urzędu skarbowego opinii, ani raportu biegłego rewidenta, nawet wtedy, gdy ich sprawozdanie finansowe podlegało obowiązkowemu badaniu na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

Uwaga: Od 1 stycznia 2015 r. nieprzekazanie organowi podatkowemu sprawozdania finansowego jest traktowane – w świetle art. 80b Kodeksu karnego skarbowego – jako wykroczenie skarbowe i podlega karze grzywny, która może wynieść obecnie od 175 zł do 35.000 zł.

Przedsiębiorstwa osób fizycznych, których sprawozdania finansowe podlegają badaniu przez biegłego rewidenta są ponadto zobowiązane złożyć do ogłoszenia w ogólnokrajowym dzienniku urzędowym „Monitor Sądowy i Gospodarczy”, w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego, następujące dokumenty wymienione w art. 70 ust. 1 ustawy o rachunkowości:

- wprowadzenie do sprawozdania finansowego stanowiące część informacji dodatkowej,
- bilans,
- rachunek zysków i strat,
- zestawienie zmian w kapitale (funduszu) własnym,
- rachunek przepływów pieniężnych,
- opinię biegłego rewidenta,
- odpis uchwały bądź postanowienia właściciela firmy o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty.

Uwaga: Kto wbrew przepisom ustawy o rachunkowości nie składa sprawozdania finansowego do ogłoszenia podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności (por. art. 79 pkt 3 ustawy o rachunkowości).

II. EWIDENCJA WYBRANYCH OPERACJI W KSIĘGACH PRZEDSIĘBIORSTWA OSOBY FIZYCZNEJ

1. Charakterystyka rozrachunków z właścicielem

Osoba fizyczna, która prowadzi samodzielnie działalność gospodarczą, może dowolnie dysponować środkami pieniężnymi zgromadzonymi na firmowym rachunku bankowym oraz gotówką w kasie. Wszystkie wpłaty i wypłaty dokonywane przez właściciela wskazane jest ewidencjonować na jego koncie rozrachunkowym, co pozwoli na bieżąco kontrolować stan należności i zobowiązań przedsiębiorcy wobec firmy. Dlatego wszelkiego rodzaju rozrachunki z właścicielem firmy osoby fizycznej, czyli zarówno te służbowe, jak i prywatne, wskazane jest ujmować i rozliczać przez konto 24 „Pozostałe rozrachunki” (w analityce: Rozrachunki z właścicielem) z odpowiednio rozbudowaną analityką.

Na dzień bilansowy należy, w ramach inwentaryzacji, zweryfikować konto rozrachunków z właścicielem i poddać analizie salda powstałe na kontach analitycznych w celu ich podziału na salda o charakterze przejściowym i trwałym.

Należności i zobowiązania o charakterze przejściowym, to te które będą podlegały rozliczeniu w następnych okresach. Są to między innymi dokonywane przez właściciela firmy płatności z kontrahentami, pobrane przez właściciela zaliczki na wydatki firmowe, czy podróże służbowe. Pozostawia się je na dzień bilansowy w księgach rachunkowych na koncie 24. W bilansie saldo Wn konta 24 odnoszące się do wypłat o charakterze przejściowym ujmuje się w aktywach bilansu w wierszu B.II.2 lit. c) „Inne należności krótkoterminowe od pozostałych jednostek”. Z kolei saldo Ma konta 24 dotyczące rozrachunków o charakterze przejściowym wykazuje się w pasywach bilansu w wierszu B.III.2 lit. i) „Inne zobowiązania krótkoterminowe wobec pozostałych jednostek”.

Rozrachunki o charakterze trwałym korygują w pasywach bilansu wielkość kapitału właściciela. Dotyczą takich operacji jak pobranie zaliczki w trakcie roku obrotowego na poczet wypracowanego zysku, opłacenie przez właściciela z rachunku firmowego swojej zaliczki na podatek dochodowy, składek na ubezpieczenia społeczne, składki na ubezpieczenie zdrowotne, opłacenie prywatnych wydatków właściciela z rachunku firmowego. Trwałe różnice mogą pozostawać na dzień bilansowy jako salda kont analitycznych do konta 24 lub podlegać przeksięgowaniu na konto 80 „Kapitał właściciela”. Przy czym bez względu na to, na jakim pozostaną koncie, tj. koncie 24, czy koncie 80 – skorygują w bilansie wielkość kapitału właściciela w pozycji A.I. „Kapitał (fundusz) podstawowy”. Niekiedy wartość kapitału właściciela (wyjątkowe przypadki) może prezentować kwotę ujemną. Dzieje się tak wtedy, gdy kwota wycofanych trwale środków pieniężnych z jednostki przekroczy wielkość kapitału właściciela. Ustalenie wielkości kapitału właściciela na dzień bilansowy przedstawia poniższy przykład liczbowy.

Przykład

I. Założenia:

1. W przedsiębiorstwie osoby fizycznej salda wybranych kont na 31 grudnia 2014 r. (dzień bilansowy) prezentowały się następująco:

Nr konta	Nazwa konta	Saldo konta		Objaśnienia
		Wn	Ma	
24-4/1	Rozrachunki z właścicielem z tytułu zaliczek na podatek dochodowy	3.950 zł		Saldo Wn dotyczy zapłaconych w ciągu roku zaliczek na podatek dochodowy właściciela (trwałe zmniejszenie)
24-4/2	Rozrachunki z właścicielem z tytułu wydatków służbowych		1.200 zł	Saldo Ma dotyczy przedstawionych przez właściciela wydatków na cele prowadzonej działalności, którą to kwotę zwrócono mu przelewem w styczniu 2015 r. (przejściowe zmniejszenie)
80	Kapitał właściciela		10.000 zł	Saldo końcowe konta 80
86	Wynik finansowy	4.260 zł		Strata za 2014 r.

2. Jednostka, zgodnie z przyjętą polityką rachunkowości, rozrachunki z właścicielem o charakterze trwałym pozostawia na dzień bilansowy na koncie 24-4/1, przy czym saldo tego konta koryguje odpowiednio pozycję A.I pasywów bilansu.

II. Fragment pasywów bilansu:

Pasywa	Stan na 31.12.2014 r. (w zł)	Objaśnienia do pozycji bilansu
A. Kapitał (fundusz) własny	1.790	Pozycja A.I + A.VIII, tj. 6.050 zł – 4.260 zł = 1.790 zł
I. Kapitał (fundusz) podstawowy (...)	6.050	Saldo Ma konta 80 minus saldo Wn konta 24-4/1, tj. 10.000 zł – 3.950 zł = 6.050 zł
VIII. Zysk (strata) netto (...)	– 4.260	Saldo Wn konta 86
B. Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania (...)	1.200	
III. Zobowiązania krótkoterminowe (...)	1.200	
2. Wobec pozostałych jednostek (...)	1.200	
i) inne (...)	1.200	Saldo Ma konta 24-4/2

Zwracamy uwagę, że saldo konta 80 „Kapitał (fundusz) właściciela” może w księgach rachunkowych prezentować kwotę: 6.050 zł, jeśli jednostka przyjmie, że zweryfikowane rozrachunki z właścicielem firmy o charakterze trwałym korygują konto 80, zapisem:

- **Wn/Ma konto 80** „Kapitał (fundusz) właściciela”,
- **Ma/Wn konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z właścicielem).

Należy podkreślić, iż obydwa przedstawione rozwiązania są prawidłowe.

2. Zaliczki na podatek dochodowy właściciela płacone z firmowego rachunku bankowego

W księgach rachunkowych osoby fizycznej nie księguje się podatku dochodowego od osób fizycznych na koncie 87 „Podatek dochodowy”, gdyż w tym przypadku podatnikiem podatku dochodowego jest osoba fizyczna (właściciel firmy), a nie sama firma. Podobnie jest w odniesieniu do składek ZUS – płatnikiem składek jest osoba fizyczna (właściciel firmy), a nie przedsiębiorstwo. Niemniej jednak właściciel firmy, jako że dowolnie dysponuje swoimi środkami pieniężnymi, może wydać pisemne polecenie (decyzję) dla komórki księgowości o rozliczaniu i odprowadzaniu w jego imieniu składek ZUS oraz zaliczek na podatek dochodowy z firmowego rachunku bankowego.

Podatek dochodowy właściciela, opłacany z rachunku bankowego jego przedsiębiorstwa, traktuje się w księgach rachunkowych jako trwałe wycofanie środków pieniężnych z jednostki, chyba że powstają z tego tytułu należność wobec firmy właściciel ureguje.

Jeżeli więc właściciel firmy reguluje zaliczki na podatek dochodowy z firmowego rachunku bankowego, to ich ewidencja w księgach rachunkowych może przebiegać zapisem:

- **Wn konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z właścicielem z tytułu podatku dochodowego),
- **Ma konto 13-0** „Rachunek bieżący”.

Powyższa operacja może być również ujęta za pośrednictwem konta 22 „Rozrachunki publicznoprawne”. W takim przypadku naliczenie zaliczki ujmuje się zapisem:

- **Wn konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z właścicielem z tytułu podatku dochodowego),
- **Ma konto 22** „Rozrachunki publicznoprawne”
(w analityce: Rozrachunki z urzędem skarbowym).

Natomiast zapłatę podatku z rachunku bieżącego jednostki ujmuje się zapisem:

- **Wn konto 22** „Rozrachunki publicznoprawne”
(w analityce: Rozrachunki z urzędem skarbowym),
- **Ma konto 13-0** „Rachunek bieżący”.

3. Ujęcie składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne właściciela w księgach rachunkowych firmy osoby fizycznej

Ewidencja księgowa składek ZUS nie jest jednolita i zależy od rodzaju składki oraz przepisów podatkowych regulujących sposób jej rozliczania. O wyborze sposobu księgowania składek na ubezpieczenia społeczne, tj. za pośrednictwem konta 24 lub w ciężar kosztów, decyduje kierownik jednostki. Sposób ten powinien być opisany w zasadach (polityce) rachunkowości tej jednostki. Składki na Fundusz Pracy (FP) księguje się w ciężar kosztów działalności operacyjnej, a składkę zdrowotną na koncie 24 „Pozostałe rozrachunki”. Przy czym składki ZUS ujmowane na koncie 24 stanowią trwałe wycofanie środków finansowych z przedsiębiorstwa i korygują wielkość kapitału właściciela w pozycji A.I pasywów bilansu.

Osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, są obowiązane do opłacania za siebie składki na FP. Składki te opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne (zob. art. 104 ust. 1 pkt 3 oraz art. 107 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku). Składkę na FP odnosi się w ciężar kosztów działalności operacyjnej tego przedsiębiorstwa, zapisem:

- **Wn konto 40** „Koszty według rodzajów”
(w analityce: Pozostałe koszty – składka na FP) lub odpowiednie konto zespołu 5,
- **Ma konto 22** „Rozrachunki publicznoprawne”
(w analityce: Rozrachunki z ZUS).

Wynika to z tego, że składka na FP, którą przedsiębiorca opłaca za siebie, nie jest objęta wykluczeniem z kosztów podatkowych na podstawie art. 23 updof. Ponoszona jest w związku z wykonywaną działalnością i realizacją ustawowego obowiązku. Dlatego dla celów podatkowych stanowi koszt uzyskania przychodów. Ponadto składki na FP przedsiębiorca nie może odliczyć od swojego dochodu (zob. art. 26 ust. 1 updof).

Uwaga: Przedsiębiorca płaci za siebie składkę na FP, jeżeli nie osiągnął wieku wynoszącego co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn (por. art. 104b ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia).

Z kolei składkę na ubezpieczenie zdrowotne ujmuje się w księgach rachunkowych na koncie rozrachunkowym właściciela firmy, gdyż według przepisów podatkowych zapłacone składki zdrowotne obniżają podatek dochodowy właściciela. Dotyczy to jednak 7,75% podstawy wymiaru tej składki, podczas gdy do ZUS odprowadza się 9% podstawy jej wymiaru (zob. art. 27b updof). Ewidencja księgowa składki na ubezpieczenie zdrowotne właściciela firmy, gdy opłaca ją z rachunku firmowego, może przebiegać zapisem:

- **Wn konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z właścicielem z tytułu składek ZUS),
- **Ma konto 13-0** „Rachunek bieżący”.

Operację tę można również ewidencjonować za pośrednictwem konta 22 (**Wn konto 24, Ma konto 22** oraz **Wn konto 22, Ma konto 13-0**).

W przypadku ewidencji księgowej składek na ubezpieczenia społeczne, przedsiębiorca będący osobą fizyczną ma do wyboru dwie możliwości, mianowicie:

- 1) może je ujmować na koncie rozrachunkowym, podobnie jak składki na ubezpieczenie zdrowotne, a następnie odliczyć od dochodu w zeznaniu rocznym,
- 2) może je zaliczać w ciężar kosztów działalności operacyjnej, podobnie jak składkę na Fundusz Pracy.

Stosownie bowiem do przepisów podatkowych, a dokładnie art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. a) oraz ust. 13a updoł, zapłacone składki na ubezpieczenia społeczne mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przedsiębiorcy lub mogą być odliczone od uzyskanego dochodu.

Przykład

I. Założenia:

1. Właściciel przedsiębiorstwa osoby fizycznej podjął decyzję, że jego składki na ubezpieczenia społeczne będą opłacane z rachunku firmowego i księgowane w koszty działalności operacyjnej jednostki. Miesięczne zaliczki na podatek dochodowy właściciela również będą regulowane z rachunku firmy.
2. Miesięczne składki ZUS właściciela za styczeń 2015 r. wynoszą:
 - a) ubezpieczenia społeczne: 757,76 zł,
 - b) Fundusz Pracy: 58,20 zł,
 - c) ubezpieczenie zdrowotne: 279,41 zł, w tym składka podlegająca odliczeniu od podatku: 240,60 zł.
3. Jednostka prowadzi ewidencję kosztów wyłącznie na kontach zespołu 4, a składki ZUS właściciela ujmuje w pozostałych kosztach rodzajowych.
4. Zaliczka na podatek dochodowy właściciela za styczeń 2015 r., zapłacona z firmowego rachunku, wyniosła: 1.320 zł.

II. Dekretacja:

Opis operacji	Kwota	Konto	
		Wn	Ma
1. PK – składki właściciela firmy za styczeń 2015 r.: a) składki na ubezpieczenia społeczne i FP: 757,67 zł + 58,20 zł = b) składka na ubezpieczenie zdrowotne właściciela	815,87 zł 279,41 zł	40-6 24-4/3	22-3 22-3
2. WB – przelew składek właściciela do ZUS w obowiązującym terminie: 757,67 zł + 58,20 zł + 279,41 zł =	1.095,28 zł	22-3	13-0
3. PK – zaliczka na podatek dochodowy właściciela firmy	1.320,00 zł	24-4/1	22-4
4. WB – przelew zaliczki na podatek do urzędu skarbowego	1.320,00 zł	22-4	13-0

III. Księgowania:

Konto 13-0 „Rachunek bieżący”			Konto 22-3 „Rozrachunki publicznoprawne – składki ZUS właściciela”			Konto 40-6 „Pozostałe koszty rodzajowe” (w analityce: Składki ZUS właściciela)		
(S.p.)	45.000,00		(2)	1.095,28	815,87	(1a)	815,87	
		1.095,28 (2)			279,41			
		1.320,00 (4)						
Konto 24-4/1 „Rozrachunki z właścicielem z tytułu zaliczek na podatek dochodowy”			Konto 24-4/3 „Rozrachunki z właścicielem z tytułu składek ZUS”			Konto 22-4 „Rozrachunki publicznoprawne – podatek dochodowy właściciela”		
(3)	1.320,00		(1b)	279,41		(4)	1.320,00	1.320,00 (3)

4. Zaliczki na poczet zysku wypłacone właścicielowi w trakcie roku obrotowego

Zaliczkowe wypłaty na poczet zysku właściciela dokonywane w trakcie roku obrotowego ujmuje się w księgach rachunkowych, zapisem:

- **Wn konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z właścicielem – zaliczkowe wypłaty na poczet zysku),
- **Ma konto 13-0** „Rachunek bieżący” lub 10 „Kasa”.

Na dzień bilansowy saldo konta 24 dotyczące wypłat na poczet zysku przenosi się na konto 80, zapisem:

- **Wn konto 80** „Kapitał (fundusz) podstawowy”,
- **Ma konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z właścicielem – zaliczkowe wypłaty na poczet zysku).

Jeśli jednostka nie dokona przeksięgowania salda konta 24 na konto 80 na koniec roku obrotowego, to pozostałe saldo Wn na koncie 24 i tak powinna zaprezentować jako zmniejszenie kapitału właściciela w pozycji A.I. „Kapitał (fundusz) podstawowy” pasywów bilansu.

Wypłatę zaliczki na poczet zysku można również zaksięgować bezpośrednio na zmniejszenie kapitału właściciela, zapisem:

- **Wn konto 80** „Kapitał (fundusz) podstawowy”,
- **Ma konto 13-0** „Rachunek bieżący”.

Po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za dany rok, czyli już w księgach rachunkowych następnego roku obrotowego, dokonuje się:

1) przeksięgowania zysku, zapisem:

- **Wn konto 86** „Wynik finansowy”,
- **Ma konto 82** „Rozliczenie wyniku finansowego”,

2) przeksięgowania straty, zapisem:

- **Wn konto 82** „Rozliczenie wyniku finansowego”,
- **Ma konto 86** „Wynik finansowy”.

5. Rozliczenie wyniku finansowego w przedsiębiorstwie osoby fizycznej

Osoby fizyczne prowadzące samodzielnie działalność gospodarczą, które zobowiązane są do prowadzenia ksiąg rachunkowych, na koniec roku obrotowego ustalają i wykazują w bilansie wyłącznie wynik finansowy brutto. Wynik finansowy brutto w ich przypadku sta-

nowi jednocześnie wynik finansowy netto. Jest to związane z tym, że obowiązek rozliczenia się z podatku dochodowego ciąży na właścicielu firmy i to on jest podatnikiem podatku dochodowego.

Podział wyniku finansowego następuje w księgach rachunkowych następnego roku obrotowego, po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego, na podstawie decyzji podjętej przez właściciela. Zysk właściciel może przeznaczyć do wypłaty na cele prywatne, na zwiększenie kapitału własnego, na zwiększenie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, czy na wypłatę nagród dla pracowników. Jeśli zysk ma być przeznaczony do wypłaty, to pomniejsza się go o zaliczki na poczet zysku wypłacone w trakcie roku obrotowego. Z kolei powstałą stratę najczęściej pokrywa się z kapitału własnego lub poprzez wpłaty właściciela.

Rozliczenia wyniku finansowego dokonuje się za pomocą konta 82, zapisami:

- 1) przeznaczenie zysku na wypłatę dla właściciela:
 - **Wn konto 82** „Rozliczenie wyniku finansowego”,
 - **Ma konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z właścicielem),
- 2) przeznaczenie zysku na zwiększenie kapitału własnego:
 - **Wn konto 82** „Rozliczenie wyniku finansowego”,
 - **Ma konto 80** „Kapitał właściciela”,
- 3) pokrycie straty kapitałem własnym:
 - **Wn konto 80** „Kapitał właściciela”,
 - **Ma konto 82** „Rozliczenie wyniku finansowego”.

Przypominamy, że kapitał w przedsiębiorstwie osoby fizycznej nie jest wielkością stałą, ponieważ obowiązujące przepisy nie określają jego wysokości. Niekiedy może wystąpić sytuacja, że wypłacone przez właściciela w trakcie roku obrotowego zaliczki na poczet przyszłego zysku, bądź powstała strata bilansowa przewyższają swoją wysokością wielkość kapitału, wtedy wystąpi ujemny kapitał właściciela, który w bilansie wykazuje się w pasywach w wierszu A.I. „Kapitał (fundusz) podstawowy”.

Przykład

I. Założenia:

1. Właściciel firmy osoby fizycznej w trakcie 2014 r. wypłacił zaliczki na poczet przewidywanego zysku za 2014 r. w kwocie: 55.000 zł. Na dzień bilansowy, tj. 31 grudnia 2014 r., jednostka pozostawiła kwotę zaliczek na poczet zysku na koncie 24.
2. Konto 80 „Kapitał właściciela” na 1 stycznia 2014 r. wykazywało saldo Ma w wysokości: 75.000 zł.
3. W lutym 2015 r., po sporządzeniu sprawozdania finansowego i ustaleniu wyniku finansowego za 2014 r., który wyniósł: 49.000 zł, właściciel firmy zdecydował o wypłacie zysku (po uwzględnieniu wypłaconych zaliczek).

Uwaga: W sytuacji opisanej w przykładzie kwota wypłaconych zaliczek w trakcie poprzedniego roku obrotowego okazała się wyższa od zysku za ten rok. W związku z tym kwotę zaliczek przewyższającą wartość faktycznie wypracowanego zysku przeksięgowano na zmniejszenie kapitału właściciela.

II. Dekretacja:

Opis operacji	Kwota	Konto	
		Wn	Ma
A. Zapisy w księgach 2014 r.			
1. WB – wypłacone zaliczki na poczet zysku (dla uproszczenia zaksięgowano jedną kwotą)	55.000 zł	24-4/4	13-0
B. Zapisy w księgach 2015 r.			
1. PK – przeksięgowanie wyniku finansowego za 2014 r. do rozliczenia	49.000 zł	86	82
2. PK – przeznaczenie zysku do wypłaty	49.000 zł	82	24-4/4
3. PK – zmniejszenie kapitału właściciela: 55.000 zł – 49.000 zł =	6.000 zł	80	24-4/4

III. Księgowania:

A. Zapisy w księgach 2014 r.

Konto 13-0 „Rachunek bieżący”				Konto 24-4/4 „Rozrachunki z właścicielem – zaliczki na poczet zysku”		Konto 80 „Kapitał właściciela”	
(S.p.)	56.000	55.000	(1)	(1)	55.000		75.000 (S.p.)

W pasywach bilansu na 31 grudnia 2014 r. jednostka:

1) w pozycji A.I. „Kapitał (fundusz) podstawowy” wykaże kwotę:

75.000 zł – 55.000 zł = 20.000 zł;

2) w pozycji A. „Kapitał (fundusz) własny” wykaże kwotę:

20.000 zł (kapitał właściciela) + 49.000 zł (zysk za rok bieżący) = 69.000 zł.

B. Zapisy w księgach 2015 r.

Konto 24-4/4 „Rozrachunki z właścicielem – zaliczki na poczet zysku”				Konto 86 „Wynik finansowy”		Konto 80 „Kapitał właściciela”	
(S.p.)	55.000	49.000 (2)		(1)	49.000	49.000 (S.p.)	(3) 6.000 75.000 (S.p.)
		6.000 (3)					

Konto 82 „Rozliczenie wyniku finansowego”			
(2)	49.000	49.000	(1)

6. Refundacja kosztów na utworzenie miejsca pracy dla bezrobotnego w firmie osoby fizycznej

Refundacja jest przyznawana przedsiębiorcy dopiero po poniesieniu przez niego wydatków na zorganizowanie (wyposażenie lub doposażenie) nowego stanowiska pracy i przedstawieniu w urzędzie pracy rozliczenia tych wydatków. Należy przy tym podkreślić, iż sposób ewidencji refundacji oraz jej rozliczenie w przedsiębiorstwie osoby fizycznej przebie-

ga w ten sam sposób, jak w innych jednostkach prowadzących księgi rachunkowe. Forma prawna prowadzonej działalności gospodarczej nie ma bowiem wpływu na zapisy tych operacji w księgach rachunkowych.

Faktury za składniki majątku zakupione w ramach umowy o refundację ujmuje się w księgach rachunkowych na zasadach ogólnych określonych w polityce rachunkowości jednostki. Natomiast wpływ przyznanej refundacji na rachunek bankowy ujmuje się zapisem:

- **Wn konto 13-0** „Rachunek bieżący”,
- **Ma konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z PUP – umowa o refundację).

Przy czym dalsze rozliczenie konta 24 wymaga uwzględnienia art. 41 ust. 1 ustawy o rachunkowości. Z przepisu tego wynika bowiem, że środki pieniężne otrzymane na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środków trwałych, jeżeli stosownie do innych ustaw nie zwiększają kapitałów (funduszy) własnych, zalicza się do rozliczeń międzyokresowych przychodów. Następnie kwoty te stopniowo zwiększają pozostałe przychody operacyjne równoległe do odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środków trwałych sfinansowanych z tych źródeł. Rozliczenie otrzymanej refundacji w części przeznaczonej na nabycie środków trwałych przebiega zapisem:

- **Wn konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z PUP – umowa o refundację),
- **Ma konto 84** „Rozliczenia międzyokresowe przychodów”

oraz zapis równoległy do odpisów amortyzacyjnych od tych środków trwałych:

- **Wn konto 84** „Rozliczenia międzyokresowe przychodów”,
- **Ma konto 76-0** „Pozostałe przychody operacyjne”.

Z kolei otrzymaną refundację w części przeznaczonej na nabycie składników majątku niezaliczonych do środków trwałych ujmuje się zapisem:

- **Wn konto 24** „Pozostałe rozrachunki”
(w analityce: Rozrachunki z PUP – umowa o refundację),
- **Ma konto 76-0** „Pozostałe przychody operacyjne”.

Na koncie 24 pozostanie saldo oznaczające równowartość VAT podlegającego odliczeniu. Saldo to zostanie rozliczone w momencie zwrotu kwoty VAT do urzędu pracy (**Wn konto 24, Ma konto 13-0**).

Zazwyczaj wpływ środków pieniężnych z tytułu refundacji następuje już po rozpoczęciu używania środków trwałych i dokonaniu pierwszych odpisów amortyzacyjnych. Odpisów amortyzacyjnych od aktywów trwałych sfinansowanych z FP dokonuje się na ogólnych zasadach. Przy czym dla celów podatku dochodowego można wyodrębnić część odpisów amortyzacyjnych niestanowiących kosztów uzyskania przychodów, wydzielając odpowiednie konta analityczne w ramach konta 40-0 „Amortyzacja”.

Dla celów bilansowych nie koryguje się dokonanych wcześniej odpisów amortyzacyjnych. W momencie otrzymania refundacji należy rozliczyć w księgach rachunkowych jej część przypadającą proporcjonalnie na dokonane już odpisy amortyzacyjne od momentu wprowadzenia środka trwałego do ewidencji do czasu otrzymania refundacji, jednym zapisem: **Wn konto 84, Ma konto 76-0**

Zwracamy uwagę, że w świetle przepisów podatkowych, jeśli jednostka otrzyma refundację po przyjęciu środka trwałego do używania i rozpoczęciu jego amortyzacji, to naliczone do tego czasu odpisy amortyzacyjne będzie musiała skorygować o ich część niestanowiącą kosztów uzyskania przychodów odnoszącą się do tej refundacji. Organy po-

datkowe wskazują na konieczność dokonania tej korekty wstecz, tzn. w okresach rozliczeniowych, w których odpisy te były zaliczane do kosztów uzyskania przychodów. Takie stanowisko zajął np. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji indywidualnej z 20 marca 2014 r., nr IPTPB3/423-516/13-4/KJ.

Z kolei sądy administracyjne najczęściej prezentują odmienne stanowisko. Przykładowo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z 20 stycznia 2015 r., sygn. akt I SA/Łd 1129/14 (orzeczenie nieprawomocne) orzekł, iż korekty kosztów należy dokonać w miesiącu otrzymania środków pieniężnych tytułem dotacji. Analogiczne stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 30 września 2014 r., sygn. akt II FSK 2024/14 (orzeczenie prawomocne).

Przykład

I. Założenia:

1. Przedsiębiorca (osoba fizyczna) prowadzący księgi rachunkowe podpisał ze starostą umowę o refundację, na mocy której powiatowy urząd pracy (PUP) zrefunduje 100% wydatków poniesionych na utworzenie nowego miejsca pracy dla 1 osoby bezrobotnej skierowanej przez PUP.
2. W celu wyposażenia nowego stanowiska pracy przedsiębiorca dokonał następujących zakupów udokumentowanych fakturami:
 - a) środek trwały o wartości: 9.000 zł netto,
 - b) pozostałe drobne wyposażenie zaliczone w ciężar kosztów w momencie zakupu o wartości: 3.000 zł netto,
 - c) VAT naliczony podlegający odliczeniu: 2.760 zł,
 - d) wartość brutto zobowiązania wobec dostawcy: 14.760 zł.
3. Środek trwały przyjęto do używania i rozpoczęto dokonywanie odpisów amortyzacyjnych od stycznia 2015 r., według rocznej stawki amortyzacyjnej w wysokości: 14%. Miesięczna kwota odpisu amortyzacyjnego wynosi: $(9.000 \text{ zł} \times 14\%) : 12 \text{ m-cy} = 105 \text{ zł}$.
4. W marcu 2015 r. przedsiębiorca otrzymał refundację całości (100%) poniesionych wydatków w wysokości: 14.760 zł. W terminie określonym w umowie o refundację zwrócił kwotę VAT: 2.760 zł na rachunek bankowy PUP.
5. Przedsiębiorca prowadzi ewidencję kosztów na kontach zespołu 4, przy czym zakupy dotyczące refundacji rozlicza przez konto 30 „Rozliczenie zakupu” (w analityce: Zakupy – umowa o refundację). Zakupy dotyczące niskocennych składników majątku odnosi w koszty w momencie przekazania ich do używania, rozliczając konto 30.

II. Dekretacja:

Opis operacji	Kwota	Konto	
		Wn	Ma
1. Faktura zakupu:			
a) wartość brutto zobowiązania wobec dostawcy	14.760 zł	30	21
b) VAT naliczony podlegający odliczeniu	2.760 zł	22-1	30
c) wartość zakupów dotyczących niskocennych składników majątku przekazanych do używania	3.000 zł	40-1	30
d) OT – przyjęcie środka trwałego do używania	9.000 zł	01	30
2. WB – uregulowanie zobowiązania wobec dostawcy	14.760 zł	21	13-0

3. PK – odpis amortyzacyjny środka trwałego dla uproszczenia łącznie za styczeń oraz luty 2015 r.: 105 zł x 2 m-ce =	210 zł	40-0	07-1
4. WB – wpływ refundacji na rachunek bankowy	14.760 zł	13-0	24
5. PK – rozliczenie otrzymanej refundacji:			
a) refundacja przypadająca na środek trwały	9.000 zł	24	84
b) refundacja dotycząca niskocennych składników majątku	3.000 zł	24	76-0
c) kwota refundacji odpowiadająca kwocie odpisów amortyzacyjnych dokonanych do dnia jej wpływu	210 zł	84	76-0
6. WB – zwrot refundacji dotyczącej kwoty VAT na rachunek PUP	2.760 zł	24	13-0
7. PK – miesięczny odpis amortyzacyjny za marzec 2015 r.	105 zł	40-0	07-1
8. PK – kwota refundacji odpowiadająca odpisom amortyzacyjnym z niej sfinansowanych (tutaj: 100% odpisu)	105 zł	84	76-0

III. Księgowania:

Konto 13-0 „Rachunek bieżący”				Konto 22-1 „VAT naliczony i jego rozliczenie”				Konto 30 „Rozliczenie zakupu” (w analityce: Zakupy – umowa o refundację)			
(S.p.)	20.000	14.760	(2)	(1b)	2.760			(1a)	14.760	2.760	(1b)
(4)	14.760	2.760	(6)							3.000	(1c)
										9.000	(1d)
Konto 21 „Rozrachunki z dostawcami”				Konto 24 „Pozostałe rozrachunki” (w analityce: Rozrachunki z PUP – umowa o refundację)				Konto 40-1 „Zużycie materiałów i energii” (w analityce: Niskocenne składniki majątku sfinansowane z PUP)			
(2)	14.760	14.760	(1a)	(5a)	9.000	14.760	(4)	(1c)	3.000		
				(5b)	3.000						
				(6)	2.760						
					14.760	14.760					
Konto 01 „Środki trwałe” (w analityce: Środki trwałe sfinansowane refundacją z PUP)				Konto 07-1 „Odpisy umorzeniowe środków trwałych”				Konto 40-0 „Amortyzacja” (w analityce: Amortyzacja niestanowiąca kosztów uzyskania przychodów)			
(1d)	9.000				210	(3)		(3)	210		
					105	(7)		(7)	105		
Konto 84 „Rozliczenia międzyokresowe przychodów” (w analityce: Refundacja z PUP)				Konto 76-0 „Pozostałe przychody operacyjne” (w analityce: Refundacja z PUP)							
(5c)	210	9.000	(5a)		3.000	(5b)					
(8)	105				210	(5c)					
					105	(8)					

ZESZYTY METODYCZNE RACHUNKOWOŚCI

Redakcja: Redaktor Naczelna: Wiesława Śliwińska-Sokół
adres: 66-400 Gorzów Wlkp., ul. Owocowa 8, **e-mail:** zeszyty@gofin.pl

Wydawca: Wydawnictwo Podatkowe GOFIN sp. z o.o., **adres:** ul. Owocowa 8, 66-400 Gorzów Wlkp.
tel.: 95 720 85 40, faks 95 720 85 60, **e-mail:** prenumerata@gofin.pl